

Mari lo

* * *

Prizivam te i kao da tapkam po mraku.
Tvoje ime u mom grlu je ipak kao ptice krik.
Svijena u svom krilu dugo te gledam. Zatim obaram
Oči i podižem ih opet.

U tom uglu po meri tvojih ruku bliže se čutljivi ljudi.
Taj ugao tebe čvrsto je tle gde se dolazi radi pića i smeha.
Tu bacaju se kocke nad tajnama nikad izrečenim.
Na slamčici se izvlači onaj koji sutra postavljaće stolove.
I hleb, voće, pečenje.
Pripoveda se o onome što videlo se na ulicama gradskim.
Svak za se mašta vitku budućnost kraj trstika.

U tom uglu tvojih ruku bića se sudaraju ćutke
Dok čeznu da alkohol im daruje svetlosti plesa.
Gledam te preko plotova.
Ti bi hteo da tvoje svetkovine zimu preodenu.
Svetlost i vino mi štipaju oči.
Ono što bih sad da ti kažem stane u jednu šaku.